

คำเรียกสี: วัฒนธรรมที่เปลี่ยนแปลงตามช่วงอายุของภาษาจ้วงอู๋หมิง
เมืองหนานนิง มณฑลกว่างซี

COLOR WORDS: A CULTURE THAT CHANGES WITH THE AGE
OF THE ZHUANG WUMING LANGUAGE NANNING CITY,
GUANGXI PROVINCE

¹Zhehui huang, ²Fanffang Huang, ³Siyu lin และ ⁴นพรัตน์ น้อยเจริญ

¹ Zhehui huang, ² Fanffang Huang, ³ Siyu lin and ⁴ Nopparat Noyjarean

¹สาขาวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ

¹Department of Thai Language for Communication

Received: 2022-02-14

Faculty of Arts University of North Bangkok

Revised: 2022-04-22

¹Corresponding Author's Email: nopparat.no@northbkk.ac.th

Accepted: 2022-04-28

¹เบอร์โทร: 02-5331000

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบการใช้คำเรียกสีของคนสามช่วงอายุในภาษาจ้วงอู๋หมิง เมืองหนานนิง มณฑลกว่างซี โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลภาษาจำนวน 30 คน เป็นชาวจ้วงโดยกำเนิด อยู่อู๋หมิงหนานนิงกว่างซี แบ่งออกตามสามช่วงอายุเป็น 3 กลุ่มคือช่วงอายุที่ 1 อายุ 55-65 ปี ช่วงอายุที่ 2 อายุ 35-45 ปี และช่วงอายุที่ 3 อายุ 15-25 ปี คำเรียกสีพื้นฐานจำนวน 8 คำ ได้แก่ 1. สีดำ/daem/ 2. สีขาว/hao⁵/ 3. สีเหลือง/lw:ang⁵/ 5. สีเขียว/Luo/ 6. สีฟ้า/khra:m¹/ 7. ม่วง/sis/ 8. สีนํ้าตาล /song/

ผลการวิจัยพบว่า ชาวจ้วงที่มีช่วงอายุต่างกัน ใช้คำเรียกสีภาษาจ้วงพื้นฐานแตกต่างกัน ช่วงอายุ ที่ 55-65 ปี ซึ่งถือได้ว่าเป็นตัวแทนของกลุ่มคนในอดีต ใช้คำเรียกสีพื้นฐานภาษาจ้วงคิดเป็นร้อยละ 78.75 อายุที่ 35-45ปี ซึ่งถือได้ว่าเป็นตัวแทนของกลุ่มคนในปัจจุบัน ใช้คำเรียกสีพื้นฐานภาษาจ้วงคิดเป็นร้อยละ 60 และอายุที่ 15-25 ปี ซึ่งถือได้ว่าเป็นต้นแทนของกลุ่มคนในอนาคต ใช้คำเรียกสีพื้นฐานภาษาจ้วงคิดเป็นร้อยละ 5 การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยคำเรียกสีของภาษาจ้วงอู๋หมิงโดยมีตัวแปรที่สำคัญคือช่วงอายุที่แตกต่างกัน ผลการวิจัยเห็นความแตกต่างและการเปลี่ยนแปลง

วารสารวิทยาลัยสงฆ์นครลำปาง ปีที่ 11 ฉบับที่ 1 (มกราคม-เมษายน 2565)

ทางภาษาอย่างชัดเจน อนาคตคำเรียกสีของภาษาจ้วงอู๋หมิงจะถูกแทนที่ด้วยภาษาจีนกลาง อิทธิพลของภาษาจีนกลางเข้ามามีบทบาทสำคัญในชีวิตประจำวัน

คำสำคัญ: ภาษาจ้วง; คำเรียกสีพื้นฐาน

Abstract

The purpose of this study is to compare the use of color words in songka Province during the Ming Dynasty. Thirty villagers of Zhuang Nationality in Nanning, Guangxi Province were interviewed by interview method. Three are divided into three groups: one is 55-65, one is 35-45 and three are 15-25. The number of basic eight words, including 1. Black /daem/ 2. White /hao⁵/ 3. Yellow /lw:ang⁵/ 5. Green /Luo/ 6. Blue /khra:m¹/ 7. purple /sis/ 8. Brown /song/

The results of this study show that people of different age groups use different basic color words in 55-65 years. In the past, it was considered a representative of a group, and the basic color used was 78.75 percent in 35-45 years. It is considered to be the representative of the current group, using 60% of the basic Chinese vocabulary for 15-25 years. It is considered a branch of the future, using five percent of the basic appellation terms. The purpose of this study is to study the important factors of phonetic changes in song and Ming languages. The results clearly reflect the changes of language. The future color of zhuangming dialect has been replaced by Putonghua, and the influence of Putonghua plays an important role in daily life.

Keywords: Zhuang Language; basic color term.

บทนำ

คำเรียกสีเป็นสิ่งที่แสดงการรับรู้ หรือโลกทัศน์ของมนุษย์ ดังนั้นการที่ภาษาต่าง ๆ มีการใช้คำเรียกสี ที่แตกต่างกันไป อันเนื่องมาจากมูลเหตุทางวัฒนธรรม บางวัฒนธรรมอาจจะมีคำเรียกสีมาก บางวัฒนธรรมอาจจะมีคำเรียกสีน้อย แต่อย่างไรก็ตามคำเรียกสีสะท้อนมโนทัศน์อย่างน้อย 3

ประการ ได้แก่ ประการแรกสี่เป็นสิ่งที่มนุษย์รับรู้ด้วยประสาทสัมผัส ตา จึงเป็นสิ่งที่เห็นได้ ศึกษาได้ และพิสูจน์ได้ง่ายกว่าสิ่งที่รับรู้ด้วยประสาทสัมผัสอื่น ๆ ประการที่สองสี่เป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นว่าชนชาติต่างๆในโลก แบ่งความจริงในโลกที่เขามองเห็นแตกต่างกันไปและประการสุดท้ายสี่แต่ละสี่ที่มนุษย์มองเห็นจะมีคำเรียกที่แตกต่างกันตามการรับรู้ของชนชาติที่พูดภาษาเหล่านั้น (Noybangyang, 2021)

Prasithrathsin (1995) กล่าวว่า ภาษัจ้วงจัดอยู่ในภาษาตระกูลไท และ Sodsongkrit (2016) ยังได้กล่าวถึงภาษัจ้วงเป็นชนกลุ่มน้อยในประเทศจีนที่มีจำนวนประชากรมากที่สุด มีถิ่นฐานอยู่ที่เขตปกครองตนเองเผ่าจ้วงมณฑลกว่างสีเขตปกครองตนเองเผ่าจ้วงและเผ่าเหมียวมณฑลยูนนาน และมีส่วนน้อยกระจายอยู่ในบริเวณต่าง ๆ ของมณฑลกว่างตงหนานกวยโจวและเสฉวนเหตุที่มีถิ่นฐานกระจัดกระจายกันมากเช่นนี้เรียกชื่อภาษัจ้วงจึงมีหลายคำแตกต่างกันไปตามแต่ละพื้นที่ สอดคล้องกับ Zheng (2005) กล่าวว่า นครหนานหนิงแม้ว่าจะไม่ได้เป็นเมืองหลวง แต่ก็ยังเป็นเมืองที่สำคัญทางใต้ของประเทศจีน และยังเป็นเมืองเอกของเขตปกครองตนเองกวางสีจ้วงด้วย และแม้ว่านครหนานหนิงจะเป็นเมืองในเขตที่มีการใช้ภาษาหลากหลาย แต่ชาวหนานหนิงมี การใช้ภาษาจีนมาตรฐานเป็นภาษาหลักในการสื่อสาร และมีการใช้ภาษาจีนมาตรฐานในระดับสูง โดยมีผู้ใช้ภาษาจีนมาตรฐานจำนวน 88.31% โดยเฉพาะผู้ที่มีอายุต่ำกว่า 45 ปี ซึ่งมีผู้ใช้ภาษา มาตรฐานมากกว่า 90%

ด้วยเหตุดังกล่าว ผู้ศึกษาจึงสนใจที่จะศึกษาคำเรียกสี่ของภาษัจ้วงโดย “อายุ” ถือเป็นปัจจัยทางสังคมที่สำคัญประการหนึ่งที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของภาษัจ้วงอู๋หมิง อายุเป็นปัจจัยหนึ่งซึ่งกำหนดให้ผู้ใช้ภาษามีสถานภาพทางสังคมต่างกันและอาจทำให้เกิดการแปรภาษาของคนรุ่นเก่าไปจนถึงภาษาของคนรุ่นใหม่ทำให้เห็นภาพรวมของภาษาที่เปลี่ยนแปลงจากอดีตไปถึงอนาคตได้ ดังนั้นในการวิจัยครั้งนี้ จึงได้ศึกษาการเปลี่ยนแปลงคำเรียกสี่ภาษัจ้วงอู๋หมิงโดยนำประเด็นเรื่อง “อายุ” มาเป็นเกณฑ์พิจารณาคำเรียกสี่ของผู้พูดภาษัจ้วงที่แตกต่างกันตามช่วงอายุ

การวิจัยการเปลี่ยนแปลงของคำเรียกสี่ของภาษัจ้วงอู๋หมิง ในมุมมองวัฒนธรรมภาษัจ้วงอู๋หมิงเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว ที่แสดงให้เห็นถึงพฤติกรรมที่แตกต่างกันของคนในแต่ละช่วงวัย และยังเป็นผลิตผลของการผสมผสานวัฒนธรรมที่สั่งสมมาของคนในสังคม นอกจากนี้การวิจัยเรียกสี่ของภาษัจ้วงในครั้งนี้จะทำให้เห็นวิวัฒนาการคำเรียกสี่ของภาษัจ้วง ที่เปลี่ยนแปลงไปอีกด้วย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เปรียบเทียบการใช้คำเรียกสี่ของคนสามช่วงอายุในภาษัจ้วงอู๋หมิง เมืองหนานหนิง มณฑลกว่างสี

วิธีดำเนินการวิจัย

1. การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยใช้แนวทางอรรถศาสตร์ชาติพันธุ์ แนวคิดการวิจัยภาษาเชิง รวมทั้งงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคำเรียกสีของชาวจ้วง มณฑลกว่างสี อีกทั้งยังศึกษาข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของชาวจ้วงอู๋หมิง
2. การวิจัยภาษาจ้วงสีที่ชาวจ้วงใช้ในเขตอู๋หมิง หนานหนิง มณฑลกว่างสี ได้อ้างถึงสีที่แตกต่างกัน 8 สีในการวิจัยของ Jiang (2017) ซึ่งผู้ศึกษาใช้ 3 คำถามในการสัมภาษณ์ ผู้ใช้ภาษาเพื่อวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงที่มีความหมายของผู้ให้ข้อมูลภาษาในสามช่วงวัย
3. คัดเลือกผู้ให้ข้อมูลแบบเจาะจง ตามเกณฑ์ที่กำหนดในขอบเขตของการวิจัย จำนวนทั้งสิ้น 30 คน โดยแบ่งออกเป็นช่วงวัยละ 10 คน และกำหนดช่วงอายุออกเป็น 3 ช่วงอายุ ได้แก่
ช่วงอายุที่ 1 55-65 ปี ซึ่งถือได้ว่าเป็นตัวแทนของกลุ่มคนในอดีต
ช่วงอายุที่ 2 35-45 ปี ซึ่งถือได้ว่าเป็นตัวแทนของกลุ่มคนในปัจจุบัน
ช่วงอายุที่ 3 15-25 ปี ซึ่งถือได้ว่าเป็นตัวแทนของกลุ่มคนในอนาคต
4. สัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลภาษาโดยใช้แบบสัมภาษณ์ พร้อมกับใช้แผ่นสี ให้ผู้ให้ข้อมูลออกเสียง แล้วจดบันทึกเสียงที่ได้ยิน
5. บันทึกข้อมูลลงในตารางคำเรียกสี โดยใช้สัญลักษณ์ และวิเคราะห์เปรียบเทียบจากคำเรียกสีพื้นฐานในอดีต ปัจจุบัน และอนาคตที่เปลี่ยนแปลงไป
6. เรียบเรียง สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัย

เปรียบเทียบการใช้คำเรียกสีของคนสามช่วงอายุในภาษาจ้วงอู๋หมิง เมืองหนานหนิง มณฑลกว่างสี ผลการวิจัยสรุปได้ดังต่อไปนี้

1. สีดำ "黑色" ภาษาจ้วงออกเสียงเป็น /daem/ พบว่า ชาวจ้วงแบ่งตามสามช่วงอายุ ช่วงอายุที่ 55-65 ปี ยังคงใช้คิดเป็นร้อยละ 90 ช่วงอายุที่ 35-45 ปี ยังคงใช้คิดเป็นร้อยละ 80 ช่วงอายุที่ 15-25 ปี ยังคงใช้คิดเป็นร้อยละ 10
2. สีขาว "白" ภาษาจ้วงออกเสียงเป็น /hao⁵/ พบว่า ชาวจ้วงแบ่งตามสามช่วงอายุ ช่วงอายุที่ 55-65 ปี ยังคงใช้คิดเป็นร้อยละ 90 ช่วงอายุที่ 35-45 ปี ยังคงใช้คิดเป็นร้อยละ 70 ช่วงอายุที่ 15-25 ปี ยังคงใช้คิดเป็นร้อยละ 30

3. สีแดง ภาษาจ้วงออกเสียงเป็น/dan/พบว่า ชาวจ้วงแบ่งตามสามช่วงอายุ ช่วงอายุที่ 55-65 ปี ยังคงใช้คิดเป็นร้อยละ 90 ช่วงอายุที่ 35-45 ปี ยังคงใช้คิดเป็นร้อยละ 80 ช่วงอายุที่ 15-25 ปี ไม่ใช่แล้ว ปัจจุบันใช้คำว่า Huong,红

4. สีเหลือง ภาษาจ้วงออกเสียงเป็น/lw:ang⁵/ พบว่า ชาวจ้วงแบ่งตามสามช่วงอายุ ช่วงอายุที่ 55-65 ปี ยังคงใช้คิดเป็นร้อยละ 90 ช่วงอายุที่ 35-45 ปี ยังคงใช้คิดเป็นร้อยละ 80 ช่วงอายุที่ 15-25 ปี ไม่ใช่แล้วปัจจุบันใช้คำว่า Huang

5. สีเขียว ภาษาจ้วงออกเสียงเป็น/Luo/พบว่า ชาวจ้วงแบ่งตามสามช่วงอายุ ช่วงอายุที่ 55-65 ปี ยังคงใช้คิดเป็นร้อยละ 70 ช่วงอายุที่ 35-45 ปี ยังคงใช้คิดเป็นร้อยละ 30 ช่วงอายุที่ 15-25 ปี ไม่ใช่แล้ว ปัจจุบันใช้คำว่า heu

6. สีฟ้า ภาษาจ้วงออกเสียงเป็น/khra:m¹/ พบว่า ชาวจ้วงแบ่งตามสามช่วงอายุ ช่วงอายุที่ 55-65 ปี ยังคงใช้คิดเป็นร้อยละ 70 ช่วงอายุที่ 35-45 ปี ยังคงใช้คิดเป็นร้อยละ 30 ช่วงอายุที่ 15-25 ปี ไม่ใช่แล้ว ปัจจุบันใช้คำว่า heu

7. สีม่วง ภาษาจ้วงออกเสียงเป็น/sis/ พบว่า ชาวจ้วงแบ่งตามสามช่วงอายุ ช่วงอายุที่ 55-65 ปี ยังคงใช้คิดเป็นร้อยละ 40 ช่วงอายุที่ 35-45 ปี ยังคงใช้คิดเป็นร้อยละ 30 ช่วงอายุที่ 15-25 ปี ไม่ใช่แล้ว ปัจจุบันใช้คำว่า aeuj

8. สีนํ้าตาล ภาษาจ้วงออกเสียงเป็น /song/ พบว่า ชาวจ้วงแบ่งตามสามช่วงอายุ ช่วงอายุที่ 55-65 ปี ยังคงใช้คิดเป็นร้อยละ 90 ช่วงอายุที่ 35-45 ปี ยังคงใช้คิดเป็นร้อยละ 80 ช่วงอายุที่ 15-25 ปี ยังคงใช้คิดเป็นร้อยละ 30 ไม่ใช่แล้ว ปัจจุบันใช้คำว่า 棕 suong

คำเรียกสี	อายุที่55-65ปี	อายุที่35-45ปี	อายุที่15-25ปี	ปัจจุบันใช้
สีดำ /daem/	ร้อยละ 90	ร้อยละ 80	ร้อยละ 10	
สีขาว /hao ⁵ /	ร้อยละ 90	ร้อยละ 70	ร้อยละ 30	
สีแดง /dan/	ร้อยละ 90	ร้อยละ 80	ร้อยละ 00	Huong,红
สีเหลือง /lw:ang ⁵ /	ร้อยละ 90	ร้อยละ 80	ร้อยละ 00	Huang
สีเขียว /Luo/	ร้อยละ 70	ร้อยละ 30	ร้อยละ 00	heu
สีฟ้า /khra:m ¹ /	ร้อยละ 70	ร้อยละ 30	ร้อยละ 00	lán
สีม่วง /sis/	ร้อยละ 40	ร้อยละ 30	ร้อยละ 00	aeuj
สีน้ำตาล /song/	ร้อยละ 90	ร้อยละ 80	ร้อยละ 00	棕 suong

รวม	ร้อยละ 78.75	ร้อยละ 60	ร้อยละ 5	
-----	--------------	-----------	----------	--

ตารางที่ 1: สรุปการเปรียบเทียบคำเรียกสีพื้นฐานของชาวจ้วง 3 ช่วงอายุ

จากตารางสรุปได้ว่า ชาวจ้วงที่มีช่วงอายุต่างกัน ใช้คำเรียกสีภาษาจ้วงพื้นฐานแตกต่างกัน ช่วงอายุ ที่ 55-65 ปี ซึ่งถือได้ว่าเป็นตัวแทนของกลุ่มคนในอดีต ใช้คำเรียกสีพื้นฐานภาษาจ้วงคิดเป็นร้อยละ 78.75 อายุที่ 35-45 ปี ซึ่งถือได้ว่าเป็นตัวแทนของกลุ่มคนในปัจจุบัน ใช้คำเรียกสีพื้นฐานภาษาจ้วงคิดเป็นร้อยละ 60 และอายุที่ 15-25 ปี ซึ่งถือได้ว่าเป็นตัวแทนของกลุ่มคนในอนาคต ใช้คำเรียกสีพื้นฐานภาษาจ้วงคิดเป็นร้อยละ 5

องค์ความรู้ใหม่

จากการทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคำเรียกสีของชาวจ้วงพบว่า ภาษาจ้วงนั้นมีคำเรียกสีพื้นฐาน 7-10 คำ ได้แก่ คำที่แทนประเภทสีขาว ดำ แดง เหลือง เขียว และฟ้า/น้ำเงิน และอีก 3 ประเภทที่พบในเฉพาะจ้วงอีก 2 ถิ่น คือ สีเทา น้ำตาล และม่วง ส่วนคำเรียกสีไม่พื้นฐานนั้น ทั้ง 2 ภาษามีการสร้างคำเรียกสีพื้นฐานโดยนำคำเรียกสีพื้นฐาน 2 คำมาเรียงคำ ระดับอายุมีวิธีการสร้างคำเรียกสีไม่พื้นฐาน 3 วิธีเหมือนกัน ได้แก่ การประสมคำเรียกสีพื้นฐานเข้าด้วยกัน การประสมคำเรียกสีพื้นฐานกับคำขยายและการใช้คำเรียกสีของเฉพาะ แต่กลุ่มวัยรุ่นมีวิธีการสร้างคำเรียกสีโดยใช้คำเรียกสีของเฉพาะที่ต่างกับกลุ่มวัยกลางคนและกลุ่มผู้สูงอายุ ซึ่งสะท้อนให้เห็นการมองโลกที่ต่างกันไป

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเปรียบเทียบการใช้คำเรียกสีของคนสามช่วงอายุในภาษาจ้วงอู๋หมิง เมืองหนามหนิง มณฑลกว่างซี โดยศึกษาเฉพาะคำเรียกสีพื้นฐานตามกรอบแนวคิดของ Berlin and Kay (1991) พบความแตกต่าง และคาดการณ์ภาษาจ้วงในอนาคตได้ ดังต่อไปนี้

ช่วงอายุ ที่ 55-65 ปี ซึ่งถือได้ว่าเป็นตัวแทนของกลุ่มคนในอดีต ใช้คำเรียกสีพื้นฐานภาษาจ้วงคิดเป็นร้อยละ 78.75 ยังคงใช้ภาษาจ้วงอยู่ แต่ได้รับอิทธิพลของภาษาจีน ทำให้ผู้บอกภาษาทั้ง 10 คนที่เป็นตัวแทนนั้น ไม่ได้ใช้คำภาษาจ้วงทั้งหมด แต่ยังคงใช้คำเรียกสีพื้นฐานทั้ง 8 คำ ในภาษาจ้วง ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ Qin (2011) ศึกษาการเปลี่ยนแปลงของภาษาจ้วงอันเกิดจากภาวะสัมผัสภาษาจ้วงกับภาษาจีนกลาง มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการเปลี่ยนแปลงในระดับ

เสียงระดับคำและระดับวากยสัมพันธ์ในภาษาจ้วงที่เกิดจากการสัมผัสภาษากับภาษาจีนกลาง วัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อศึกษาการเปลี่ยนแปลงของภาษาจ้วงที่เกิดจากการสัมผัสกับภาษาจีนกลางทั้งในระดับเสียง ระดับคำและระดับวากยสัมพันธ์จากผลการวิจัยพบว่าภาษาจ้วงมีการเปลี่ยนแปลงไปอันเกิดจากการสัมผัสภาษาจีนกลาง ซึ่งมีอิทธิพลต่อภาษาจ้วงเป็นอย่างยิ่ง

อายุที่ 35-45 ปี ซึ่งถือได้ว่าเป็นตัวแทนของกลุ่มคนในปัจจุบัน ใช้คำเรียกสี่พื้นฐานภาษาจ้วงคิดเป็นร้อยละ 60 ยังคงใช้ภาษาจ้วงอยู่ แต่ได้รับอิทธิพลของภาษาจีน ทำให้ผู้บอกภาษาทั้ง 10 คนที่เป็นตัวแทนนั้น ไม่ได้ใช้คำภาษาจ้วงทั้งหมด และใช้น้อยกว่าช่วงอายุ ที่ 55-65 ปี ซึ่งถือได้ว่าเป็นตัวแทนของกลุ่มคนในอดีตอย่างเห็นได้ชัดเจน พบการใช้คำเรียกสี่พื้นฐานทั้ง 8 คำ การเปลี่ยนแปลงของการใช้ภาษาจ้วงที่น้อยลงดังกล่าว สาเหตุมาจากการรับอิทธิพลของภาษาจีนกลาง และความเจริญก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีอันเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางภาษา

อายุที่ 15-25 ปี ซึ่งถือได้ว่าเป็นตัวแทนของกลุ่มคนในอนาคต ใช้คำเรียกสี่พื้นฐานภาษาจ้วงคิดเป็นร้อยละ 5 จะเห็นได้ว่า ช่วงอายุนี้อาจใช้ภาษาจ้วงน้อยที่สุด และยังคงรู้จักหรือใช้คำเรียกสี่พื้นฐานเพียง 2 สี่ในภาษาจ้วง คือ สี่ดำและสี่ขาว ทั้งนี้อาจกล่าวได้ว่าในอนาคตภาษาจ้วงจะหายไปเพราะอิทธิพลของภาษาจีนกลาง และ ความเจริญก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีอันเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางภาษา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Mei (2014) ศึกษาการสร้างคำเรียกสี่ของชาวจีนที่มีอายุต่างกัน พบว่า กลุ่มวัยรุ่นมีวิธีการสร้างคำเรียกสี่โดยใช้คำเรียกสี่ของเฉพาะที่ต่างกับกลุ่มวัยกลางคนและกลุ่มผู้สูงอายุ ซึ่งสะท้อนให้เห็นการมองโลกที่แตกต่างกัน นอกจากนี้ สอดคล้องกับ Zheng (2005) ที่กล่าวว่าชาวหนานหนิงมี การใช้ภาษาจีนมาตรฐานเป็นภาษาหลักในการสื่อสาร และมีการใช้ภาษาจีนมาตรฐานในระดับสูง โดยมีผู้ใช้ภาษาจีนมาตรฐานจำนวน 88.31% โดยเฉพาะผู้ที่มีอายุต่ำกว่า 45 ปี ซึ่งมีผู้ใช้ภาษามาตรฐานมากกว่า 90%

คำสี่พื้นฐานได้รับอิทธิพลจากปัจจัยต่าง ๆ เช่น ขนบธรรมเนียม สภาพแวดล้อมทางภูมิศาสตร์สุนทรียศาสตร์และความเชื่อทางศาสนาของกลุ่มชาติพันธุ์ต่าง ๆ สำหรับคนต่างเชื้อชาติมีความแตกต่างบางประการในความหมายเชิงสัญลักษณ์ ความหมายเชื่อมโยงกับสิ่งต่าง ในการวิจัยเปรียบเทียบคำเรียกสี่ของภาษาจ้วงอยู่หมิงครั้งนี้ ใช้คำเรียกสี่พื้นฐาน 8 สี่ ได้แก่ สี่ดำ สี่ขาว สี่แดง สี่เหลือง สี่เขียว สี่ฟ้า สีม่วง และสีน้ำตาล สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Prasithrathsin (1995) ศึกษา คำเรียกสี่และการรับรู้ของชาวจ้วงและชาวไทย พบว่า คำเรียกสี่พื้นฐานในภาษาไทยมีอยู่ประมาณ 10-12 คำ ได้แก่ สี่ขาว ดำ แดง เหลือง เขียว ฟ้า น้ำเงิน น้ำตาล เทา ม่วง ชมพู และส้ม ทั้งนี้สีฟ้า ในงานวิจัยนี้จัดเป็นสี่พื้นฐาน เนื่องจากคำนี้ไม่ได้ใช้เพื่อเรียกสิ่งของประเภทแคบ ๆ แต่ครอบคลุมทุกสิ่ง

และมีความหมายโดดเด่นแยกจากสีอื่น ๆ อย่างชัดเจน นอกจากนี้ ยังศึกษาการรับรู้สีของชาวจ้วงและชาวไทยพบว่า ชาวจ้วง 6 ถิ่น มีการรับรู้สีขาและเหลืองได้ดีเป็นอันดับ 1 รับรู้สีแดงและเขียวได้ดีเป็นอันดับ 2 รับรู้สีดำและฟ้า/น้ำเงิน ได้ดีเป็นอันดับ 3 รับรู้สีเทาได้ดีเป็นอันดับ 4 และรับรู้สีน้ำตาลและม่วงเป็นอันดับ 5 ซึ่งเป็นอันดับสุดท้ายทั้งนี้ชาวจ้วงและชาวไทยมีความคงที่ในการรับรู้สีไม่เหมือนกัน นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับการวิจัยของ Wu and Noyjarean (2019) ศึกษาเปรียบเทียบคำเรียกสีในภาษาไทยและภาษาจ้วง พบว่า คำเรียกสีในภาษาไทยและภาษาจ้วงมีความสัมพันธ์กัน และมีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน ซึ่งมีความสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อม สภาพอากาศ คำเรียกสีในภาษาไทยและภาษาจ้วงที่ออกเสียงคล้ายกันคือ สีดำ สีขาว สีเหลือง สีเขียว สีฟ้า/สีคราม สีม่วงและสีแดง นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Sun (2006) วิเคราะห์ความหมายทางวัฒนธรรมของคำสีพื้นฐานในภาษามาโอจ้วง กรณีศึกษาภาษาจ้วงในหมู่บ้าน Quansu เมืองมาโอ เมืองอุ๋หมิงมณฑล กวางสีภาษาเป็นเครื่องมือของวัฒนธรรม คำศัพท์เป็นองค์ประกอบที่มีบทบาทมากที่สุดในภาษาและคำเรียกสีมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับมนุษย์มาก สะท้อนถึงลักษณะทางวัฒนธรรมของภูมิภาค

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยคำเรียกสีของภาษาจ้วงอุ๋หมิงโดยมีคำเรียกสีที่เปลี่ยนแปลงไปนั้น มาจากช่วงอายุที่แตกต่างกัน ผลการวิจัยเห็นความแตกต่างและการเปลี่ยนแปลงทางภาษาอย่างชัดเจน อนาคตคำเรียกสีของภาษาจ้วงอุ๋หมิงจะถูกแทนที่ด้วยภาษาจีนกลาง อิทธิพลของภาษาจีนกลางเข้ามามีบทบาทสำคัญในชีวิตประจำวัน และความเป็นชาตินิยม ดังนั้นจึงเกิดปรากฏการณ์การไหลบ่าทางวัฒนธรรม จากวัฒนธรรมใหญ่สู่วัฒนธรรมย่อย วัฒนธรรมย่อยจะถูกกลืนไป ความรู้ซึ่งเป็นส่วนของวัฒนธรรม และความรู้ที่ถูกครอบงำโดยหลักการของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีซึ่งมีพลังอำนาจมาก อิทธิพลทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเป็นผลมาจากนโยบายของภาครัฐที่เน้นการรวมชาติ แต่อย่างไรก็ตามภาษาจ้วงอุ๋หมิงยังคงอนุรักษ์และเผยแพร่วัฒนธรรม เพื่อให้ภาษายังคงอยู่สืบต่อไป

สรุป

ชาวจ้วงที่มีช่วงอายุต่างกัน ใช้คำเรียกสีภาษาจ้วงพื้นฐานแตกต่างกัน ช่วงอายุ ที่ 55-65 ปี ซึ่งถือได้ว่าเป็นตัวแทนของกลุ่มคนในอดีต ใช้คำเรียกสีพื้นฐานภาษาจ้วงคิดเป็นร้อยละ 78.75 อายุที่ 35-45 ปี ซึ่งถือได้ว่าเป็นตัวแทนของกลุ่มคนในปัจจุบัน ใช้คำเรียกสีพื้นฐานภาษาจ้วงคิดเป็นร้อยละ 60 และอายุที่ 15-25 ปี ซึ่งถือได้ว่าเป็นตัวแทนของกลุ่มคนในอนาคต ใช้คำเรียกสีพื้นฐานภาษาจ้วงคิดเป็นร้อยละ 5

ข้อเสนอแนะ

ศึกษามโนทัศน์คำเรียกสีของภาษาจ้วง ที่เน้นหนักด้านวัฒนธรรม สืบค้นเชิงประวัติ เพื่ออนุรักษ์และสืบทอดวัฒนธรรมคำเรียกสีของภาษาจ้วงอุ้มมิง

References

- Berlin, B., and Kay, P. (1969). *Basic color terms: their universality and evolution*. Berkeley: University of California Press.
- Jiang, Q. (2017). *A comparison about color terms and color perception between thai of bangkok people and chinese of hanpeople in nanning*. (Master's Thesis). Thammasat University. Bangkok.
- Key, P. "Synchronic variability and diachronic in basic color terms." *Language in Society* 4, 3 (Dec 1975), 257-270.
- Mei, C. (2014). *Color Terms Formation of the Chinese with Different Ages*. (Master's Thesis). Mahasarakham University. Mahasarakham.
- Noybangyang, K. (2021). *Color words in Thai Society Context*. *himoldhamma Research Institute Journal*, 8(1), 117-125.
- Prasithrathsin, A. (1995). *Zhuang and Thai color terms and color perception*. Chulalongkorn University. Bangkok.
- Qin, X. (2011). *Changes in Zhuang induced by a language contact with Mandarin Chinese*. (Doctoral Dissertation). Chulalongkorn University. Bangkok.
- Sodsongkrit, M. (2016). Zhuang Language: ChineseScholars' Perspective on Tai language in China. *Journal of Cultural Approach*, 15(2).
- Sun, J. (2006). Ancient Color-favored Culture and the Chinese ColorWords. *Journal of China YouthUniversity for Political Science*, 3.
- Wu, G., and Noyjarean, N. (2019). *Comparative study of basic color terms, taste-smell between Thai and Han languages* : Bangkok: The 9th BENJAMITRANetwork National & International Conference North Bangkok University, Bangkok,Thailand May 28th, 2019. p 218-217.
- Zheng, Z. (2005). *Gui bei ping hua yu tui guang pu tong hua yan jiu*. *Lingui Yining*

วารสารวิทยาลัยสงฆ์นครลำปาง ปีที่ 11 ฉบับที่ 1 (มกราคม-เมษายน 2565)

huayan jiu. Nanning Shi : Guangxi min zu chu ban she.